

Bernal, 23 de setembre de 1996

Estimat Joaquim,

ja saps que sempre les teves cartes són rebudes amb crits d'alegria a casa nostra! T'envejo això que hagis pogut passar tot un mes a Castellterçol, per bé que em sap greu que estiguis arrossegant aquesta al·lèrgia que et carda els bronquis. És evident que la felicitat no pot ser mai completa. Jo també tinc problemes al·lèrgics, però hi ha una metgessa que m'ho porta bastant bé, mitjançant unes vacunes per via oral. Toquem fusta!

Noi, cada vegada que ens deixa alguna d'aquestes figures senyeres de la nostra cultura, com ara l'Oriol Martorell, i que, per edat, van una mica davant nostre, sento com una mena d'esgarrifança que el corre per l'espinada, tu!

Bravo! No paris d'escriure, minyó! Tu et mostres reticent davant el fax i el correu electrònic, però en canvi treballes amb un Windows 95, com la meva filla, mentre que jo encara sóc al DOS i ja en tinc prou. No et pensis, jo tampoc no m'hi trenco la closca amb aquestes virgueries que es poden fer amb els nous models d'ordinadors. Jo crec que el que cal fer és aprofitar-los per a aquelles coses més indispensables i utilitàries per a la feina que un fa. Tanmateix, considero que el fax i sobretot el correu electrònic són eines indispensables, principalment per a mi, que, pel fet de viure tan lluny, em permeten estar més aprop de les editorials i dels amics. En el cas del correu electrònic, no sols és molt més econòmic que el fax, sinó que pràcticament és com si et trobessis cada matí amb un veí de l'escala, tal com fem en Jaume Ruaix i jo, per exemple. D'altra banda, cada vegada són més els amics que el van adoptant, com ara en Clapés, i això que

és bastant rapatani en l'adopció d'aquests artilugis, però es veu que el té a la feina. També en té en Parcerisas (em sembla que a través de l'AELC), en Carles Castellanos i en Ramon Piqué, per l'EUTI..., en fi, una colla. Has de pensar que és molt senzill, com marcar un número de telèfon, home! A veure si t'animes! Parla'n amb en Clapés o amb la Montserrat Bayà, que en té a l'associació i a casa seva.

Havia vist que en Tisner t'havia dedicat el darrer volum de les seves memòries, juntament amb la Clara Simó i l'Aritzeta, però me'n vaig descuidar de comentar-t'ho.

Sí, sí, l'Arbonès que va representar *El verí del teatre*, d'en Sirera, amb en Jordi Solé, a l'Obra Cultural Catalana, és aquest menda lerenda. I tant, com en faig, de comèdia! I no sols a l'escenari! És clar que vaig tenir ocasió de veure un vídeo de la versió d'en Sergi Mateu i l'Abel Folk, però aquests minyons no hi tenen res a fer, comparats amb nosaltres, home! No saps el que t'has perdut!

Acabo de veure la nota que ha fet en David Castillo a l'*Avui*, sobre el llibre d'en Matthew Tree, i estic indignadíssim, per la forma que té de tractar indirectament en Clapés i el que diu del llibre. Si el llibre és important, com també reconeix, no té cap importància que l'hagi tret una editorial "petita", etc. Jo crec que el llibre, tot i que es veu que el van revisar algunes persones, hi ha algunes coses de llenguatge que s'haurien pogut "millorar", però tampoc no són tan greus com per fotre-li una garrotada, oi més, quan aquest noi el coneix a en Tree i, per tant, podria haver-l'hi-ho dit personalment, però penso que en una recensió s'hauria pogut entretenir més en les qualitats de la novel·la i no pas anar-li a buscar els tres peus al gat. I què té

a veure en Tree amb els "joves irats" de la dècada de..., de quan?, com en Sillitoe? En fi, una de les tantes putades d'aquests xitxarel·los que ara tallen el bacallà a casa nostra...

Bé, i ara, la gran notícia!!! Passin senyores i senyors, parin bé les orelles, que es quedaran bocabadats! Al novembre, si els déus ens són propicis i no ens la foten, podrem abraçar-nos de nou. En efecte, en Jesús Bonals, que ja saps que ens vam conèixer quan el congrés del PEN, m'ha invitat a fer un curset de traducció al Col·legi de Llicenciats, on hi fa de tresorer. El que em pagaran (uns honoraris i unes dietes), em servirà per cobrir el preu del bitllet. De més a més, en Parcerisas m'ha dit que segurament podré fer ni que sigui una conferència a la Facultat de Traductors de Vic i potser alguna cosa semblant al seminari de l'alta vegada a l'EUTI. Si això m'ho paguen, arrodoniria una mica l'ingrés que no tindrè els dies que passi a Barcelona. De qualsevol manera, encara que no es concretés res d'això, igualment penso viatjar, perquè serà la manera de poder veure personalment la gent de les editorials i mirar de lligar més forts els lligams que hi tinc. El seminari/taller (tal com l'he denominat) serà del 25 al 29 de novembre. Són tres hores diàries (de 6 a 9 del vespre) durant cinc dies, o sigui, tota una pallissa, per la qual cosa he pensat que valdria més fer-ho d'aquesta manera, atès que els assistents no són pas estudiants de traductorat, sinó professors d'institut que volen ampliar coneixements sobre la matèria. Què te'n sembla? No et nego que estic una mica acollonit, però em penso que me'n sortiré.

Plego. A veure si poses el correu electronic i ens comuniquem més sovint. Records i una forta abraçada